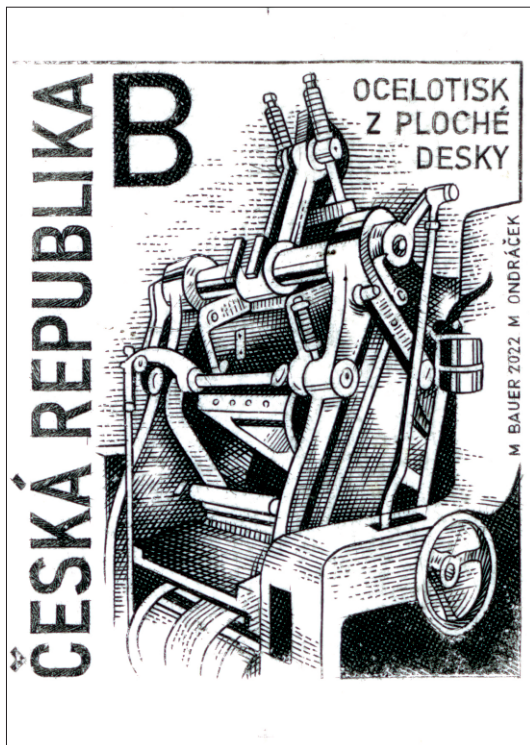
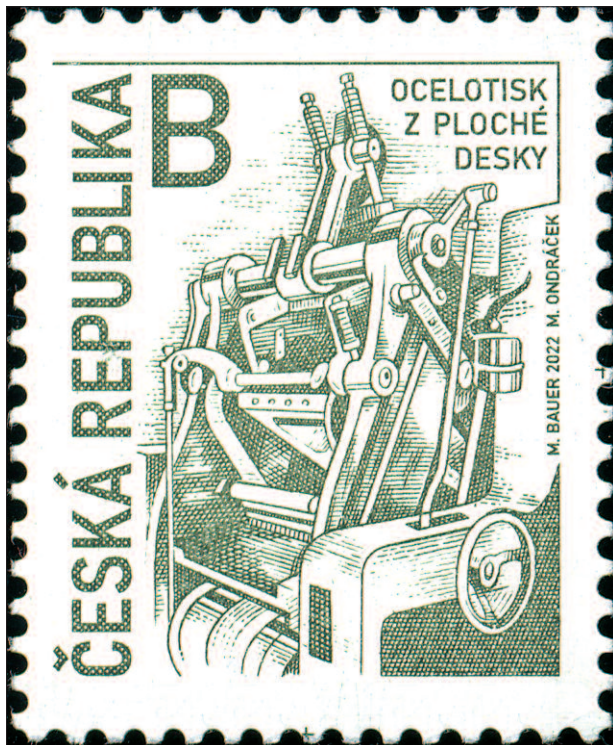

Ocelotisk z ploché desky - rytý vs. leptaný

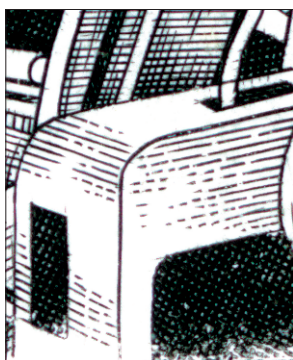
V minulém čísle jsme přivítali novinku v naší známkové tvorbě, známku vytištěnou ocelotiskem z ploché desky, jejíž jednotlivá pole nebyla zhotovena moletováním, ale leptáním. V době uzávěrky lednového čísla jsme však vytištěnou známku k dispozici neměli (vyšla 20. 1.), takže teprve nyní můžeme srovnat její podobu s otiskem původní rytiny Miloše Ondráčka, která posloužila jako podklad pro leptání.

Otisk původní rytiny

Známka vytištěná z desky zhotovené leptáním

Největším překvapením asi je jen malá - doslova téměř neznatelná - plastičnost obrazu známky. Toho si všimnete hned, jak ji vezmete do ruky nebo přejedete po jejím povrchu špičkou prstu. Je to způsobeno malou hloubkou proleptání a také jinou podobou prohloubených míst v desce - ruční práce na původní rytině i jejích moletováním vzniklých „potomcích“ se přece jen projevuje výrazně odlišně. Při pohledu na známku už pouhým okem vidíme, že nápisy nejsou tvořeny vrypy, ale plochou přerušovanou pravidelně rozmístěnými bílými tečkami. Některé jemnější součásti původní rytiny (například šrafování krytu stroje) se na leptanou desku nepřenese. Ve výsledku pak známka téměř vypadá, jako by byla vytištěna kvalitním pérovým ofsetem. Tím nechci říci, že bych byl z její podoby zklamán. Prostě jde o první vlašťovku možného nového směru ve výrobě našich známek, což s sebou nese samozřejmou výhodu - velký prostor pro případné zlepšování!

FB